

Haags Straatnieuws

APRIL 2012 JAARGANG 17
UIERSTE VERKOOPDATUM: 25 APRIL 2012
VASTE VERKOOPPRIJS:
€ 2,- (waarvan € 0,65 naar de verkoper)

#05

KEURMERK
straat
krant

Kijken in
Kluisjes

Indianenverhalen
uit Panama

Noah van Klaveren: Hoge hakken Haagse Haiku's

*Kleurige krant met een hart
de staat van de straat
en in dienst van dat leven*

€ 2,-

Noah van Klaveren schreef 'Honderd Haagse haiku's en zeventien Scheveningse'. In drieregelige gedichtjes verbeeldt ze haar woonplaats. "Met deze bundel wil ik iets teruggeven aan de plek die mij zo veel gegeven heeft." tekst Hester Heite foto Eveline van Egdom

Haagse haiku's en hoge hakken

> We ontmoeten de 37-jarige Noah van Klaveren op één van haar lievelingsplekken: een strandtent aan de boulevard van Scheveningen. Ze komt binnenlopen in een ultrakort jurkje en op knalrode hoge hakken. Maar ook met een grote sjaal om, waaraan nog een bolletje wol bungelt. "Hij is nog niet af, maar staat zo mooi bij dit jurkje", legt ze uit. Zowel de sjaal als de jurk heeft Noah zelf gemaakt. Want ze is niet alleen dichtster, maar ook ontwerper. "Tekst én textiel, daar ligt mijn hart. Ik heb van jongs af aan geschreven. En als klein meisje leerde ik naaien van mijn moeder. Als ik een kledingstuk wilde dat ik nergens kon vinden, dan maakte ik het zelf."

Noah is een *selfmade woman*. "We leven in een tijd dat er erg veel druk wordt uitgeoefend op mensen, er wordt veel van je verwacht. Ik snap wel dat niet iedereen daar altijd aan kan voldoen, dat het mis kan gaan. Mijn vader heeft ons op straat laten staan toen ik nog klein was. Doordat mijn moeder sterk was, is dat goed gekomen en heb ik geleerd onafhankelijk te zijn." En hoe. Noah heeft eerder vandaag een rondje langs de boekhandels gedaan om nieuwe stapels van haar dichtbundel af te leveren. "Het verkoopt. Mensen zijn heel enthousiast. Er werd laatst zelfs om gevochten in de kroeg. Ik had maar twee exemplaren bij me, en er ontstond bijna ruzie." Het succes van

de minigedichten verrast Noah. "Ik dacht dat mensen er niet zo veel mee zouden hebben. Maar sommige haiku's zijn net *onliners*, misschien dat dat aanspreekt in deze tijd van sms, twitter en facebook."

Passie

Het weer slaat om van stralend naar grauwgrijs. Maar Noah gaat juist stralen, zodra ze over Den Haag praat. De geboren en getogen Brabantse kwam tien jaar geleden naar de Hofstad. "Ik studeerde kunst- en cultuurwetenschappen aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam, maar wilde daar niet wonen. En ik had een bijbaantje als receptioniste bij de Koninklijke Schouwburg in Den Haag. Dus toen was de keuze snel gemaakt", vertelt ze, om er vol passie aan toe te voegen: "Iedereen vraagt me altijd of Den Haag niet saai is, maar dat is het absoluut niet." En desgevraagd: "Een beetje verliefd op Den Haag ben ik wel, ja. Maar op Scheveningen ben ik misschien nog wel gekker." En dus moest ook Scheveningen een plekje krijgen in de bundel van Noah, al in de allereerste haiku *Stad aan zee: Onze vriend, onze vijand de zee kust de kust dit lage land liefkozend.*

"Ik wil eigenlijk graag romans schrijven, maar dat kwam nog niet echt van de grond. Dan maar beginnen met gedichten, dat is vast makkelijker. Dacht ik. Maar niet dus. Toen ben ik korte gedichtjes gaan schrijven: haiku's." Een jaar geleden trad Noah daar voor het eerst mee naar buiten. "Toen ik tijdens een kunststroute in het Statenkwartier mijn modeontwerpen voor dames exposeerde, vond ik dat ik ook de heren iets te bieden moest hebben." Dat werden haar schrijfsels waaronder de haiku's, destijds slechts een stuk of wat. Ze bleken een groot succes. "Terwijl vrouwen zich op mijn sjaals stortten, kwamen de mannen vragen of ik ook een bundel had." En toen ging het snel. "Voor ik het wist was ik aan het wikken en wegen welke Haagse en Scheveningse iconen in die bundel moesten komen. Van ADO tot Vlaggetjesdag en van de tramtunnel tot Couperus." Ook de zelfkant ontbreekt niet in de bundel. Zo is er in een haiku over de *Geleenstraat: Meisjes vullen een rood raam lege vleierij eenzaam mannelijk voorbij.* "De haiku over de Geleenstraat vind ik zelf echt prachtig. Die kant hoort gewoon bij Den Haag: niet alleen het gepolijste, maar ook het ruwe en rauwe. Den Haag is mooi en statig, maar ook volks en vol humor. Ik vind die diversiteit mooi, dat maakt een stad

interessant." En dat inspireert, bijvoorbeeld tot de haiku over de *Laan van Meerdervoort. Zes kilometer asfalt scheidend zand van veen bindt Den Haag splijtend aaneen.* Noah herinnert zich een ervaring in een heel andere stad vol tegenstellingen, die grote indruk op haar heeft gemaakt: "Toen ik 25 was, ging ik in mijn eentje naar India. Doordat er iets mis ging met mijn vlucht kwam ik midden in de nacht aan in Bombay, zonder iets geregeld te hebben voor de nacht. Ik kwam terecht in een hotel middenin een krottenwijk. Toen deed ik 's ochtends de gordijnen open en zag alleen maar krotten, zover het oog reikt. Ik had al veel gereisd en gezien, maar ik had drie dagen nodig om hiervan te bekomen." In vergelijking met Bombay noemt Noah Den Haag 'liefelijk'. "Maar alles is relatief", relativeert ze. "In Den Haag zijn zeker ook mensen die met te weinig geld moeten rondkomen. Het is een

illusie dat armoede hier niet bestaat." **Poseren** Van communicatieadviseur bij het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap tot voorlezer bij de Blindenbibliotheek. Noah heeft in Den Haag zoveel verschillende dingen gedaan, dat ze de stad door en door kent. Hetzelfde geldt voor Scheveningen en het Zuiderstrand. Daar is ze bij voorkeur te vinden in strandtent De Staat of cocktailbar *Zahara: Nuchtere bar mengt en mixt tropisch exotisch steevast feestjes in mijn glas.* Hardlopen doet Noah ook graag op het strand. "Een van de weinige dingen die ik niet op hakken doe, al heb ik wel meegedaan aan de Haagse Hakken Race." En surfen. "Maar dat doe ik liever op Bali, want daarvoor vind ik het hier te koud." Poseren in zo goed als blote benen is ook koud, maar Noah doet het zonder morren. "Mijn model-

len doen het ook altijd, met een grote glimlach zelfs." Noah ontwerpt vooral sjaals. De proefmodellen naait en breidt ze zelf. "Ik met mijn haiku's en breinaalden. Klinkt lekker tuttig, hè?" Maar misschien is Noah nog wel hipper dan ze zelf denkt. Haiku's zijn helemaal in, zo blijkt alleen al uit de verkoop van haar bundel. En ook breien is terug van weggeweest. "Breien is best meditatief", overdenkt Noah, die tot voor kort ook yogalerares was. "Maar eigenlijk ben ik helemaal niet zo spiritueel, juist heel nuchter. Net als Den Haag." Noah wil zich nu volledig gaan richten op haar eigen creatief bedrijf Dvoot. Het breien van haar sjaals hoopt ze nog meer te kunnen uitbesteden. "Ik ken iemand die vrouwen in Bulgarije laat breien. Dan worden zij er ook beter van." Ook moet er een lijn voor heren en misschien voor kinderen komen. Sjaak Bral stuurde bij de presentatie van de haikubundel aan op een tweede deel.

"Maar dat weet ik nog niet hoor." De bundel die nu in de boekhandels ligt, eindigt met haiku *Nul70: Zeven tussen twee nullen oh heilig getal geval van veilig gevoel.* Maar de voorlopig echt laatste haiku is voor Haags Straatnieuws: *Kleurige krant met een hart de staat van de straat en in dienst van dat leven*

'Ik ben verliefd op Den Haag'

Honderd Haagse haiku's

Haiku's zijn van oorsprong Japanse gedichtjes, met vijf lettergrepen in de eerste regel, zeven in de tweede en wederom vijf in de derde. Maar Noah besloot dat Den Haag een eigen metrum verdient: zeven, vijf en zeven lettergrepen. Ook van andere haikuvoorschriften, zoals het verbod op rijmen en de voorkeur voor natuurbeelden, wijkt Noah af. "Dichterlijke vrijheid", noemt ze dat. "Kunst floreert tenslotte bij vernieuwing en Den Haag is een lekker eigenwijze stad, dus dat vraagt om maatwerk."

Honderd Haagse haiku's en zeventien Scheveningse, door Noah van Klaveren.
ISBN: 978-90-79442-00-3